

Sygn. akt: I 1 C 3536/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: protokolant Aleksandra Miksza

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2019 r. w Gdyni

sprawy z powództwa M. S. (1)

przeciwko I. K. (1)

o zapłatę

I zasądza od pozwanej I. K. (1) na rzecz powoda M. S. (1) kwotę 4000zł (cztery tysiące złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.1.2018 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej I. K. (1) na rzecz powoda M. S. (1) kwotę 1017,00 zł (jeden tysiąc siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 900,00 (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

UZASADNIENIE

Powód, dr. stomatolog M. S. (2), wniósł w dniu 2.10.2018r –data prezentaty- o zasądzenie od pozwanego, I. K. (1), kwoty 4000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2018r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 4.4.2018 r. powód zawarł umowę ustną popartą formularzami "zgoda na leczenie" o wykonanie prac z zakresu chirurgii stomatologicznej _ implanty- a następnie protetyki stomatologicznej z pozwanym , I. K. (1) . Powód wyjaśnił, że na poczet wykonania umowy w zakresie chirurgii pozwany wpłacił skalkulowaną , jako koszt tej usługi kwotę, natomiast w zakresie potem wykonywanych prac protetycznych, tj. 6 koron na zębach własnych, 4 korony w moście nie związane z implantami, 4 korony wsparte na implantach, pozwany nie dopłacił odroczonej w czasie do końca 2017r kwoty 4000,00 zł. Powód wyjaśnił również, że wspólnie z pozwanym postanowił odroczyć zapłatę reszty tj. kwoty 4000 zł do końca roku 2017, więc zażądał zwrotu w/w kwoty dopiero od 1.1.2018r ,lecz pomimo wezwań pozwany nie zapłacił mu kwoty 4000 zł. W związku z powyższym powód w dniu 29 .5. 2018 r. wezwał pozwanego do zapłaty w/w kwoty, czego pozwany nie uczynił.

(pozew – k. 3-6)

Pozwany, I. K. (1), złożył odpowiedź na pozew i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz wskazał zarzut całkowitego rozliczenia się z powodem w dniu ostatniej wizyty, zaprzeczył, jakoby płatność kwoty 4000 zł została odroczone do końca roku, a warunki ustalone wspólnie wg zapisów na „zgody na leczenie” ..

(odpowiedź na pozew– k. 28-29)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na przestrzeni 2016-2017r I. K. (1), z zawodu pielęgniarka, zawarła umowy ustne z dwoma lekarzami stomatologami : dr-em L. –na szczęcie(góra) i z dr-em M. S. (2) – na żuchwie(dół) na wykonanie prac : chirurgii dentystrycznej-wszczepienie implantów, a potem protetyki stomatologicznej-korony i most na w/w oraz własnych zębach w ramach prowadzonej przez Nich praktyki medycznej, ustalając zakres, czas i koszt poszczególnych zabiegów z góry. W zakresie wykonania umowy z dr-em L. i części chirurgicznej z dr. S. I. K. (1) wpłaciła każdemu z nich ustalone wspólnie kwoty, w tym dr. S. wpłaciła za oba etapy kwotę 18 .300,00 zł . Łączny koszt zlecenia obejmującego żuchwę strony ustaliły na : 8000 zł za implanty i 14.000 zł za protetykę, przyjmując, koszt: korona bez podparcia na implancie – 1000 zł za szt. (10 szt.) Oraz korona podparta na implancie-1500 zł za szt.(4 szt.)-łącznie 14000 zł, z czego do chwili ostatniej wizyty łącznie (29.5.2017r)I. K. (1) wpłaciła 10000 zł, a 4000 zł miała wpłacić do końca 2017r . Kwota 14000 zł została ustalona indywidualnie między stronami, albowiem, zakres prac protetycznych na żuchwie powinien kosztować 16000 zł. I. K. (1) nie wpłacił 4000 zł do końca 2017r, więc M. S. (2) najpierw telefonicznie, smsowo, potem wzywając do zapłaty, zażądał zapłaty kwoty 4000 zł ,lecz pomimo wezwań pozwany nie wpłacił tej kwoty do tej pory.

Gabinet lekarski dr-a L. i dr-a M. S. (2), współpracują, specjalizują się w wykonywaniu w/w zleceń i cieszą się dobrą opinią u pacjentów,

dowód: zgoda na leczenie– k.10-11,30-31,dowody wpłaty, k. 32-36,historia rachunku, k. 37, wydruk z historii rachunku, 38-39, karta medyczna I. K., k. 45-46, paragony, k. 47-, cennik pracowni, k. 48-49, plan szacunkowy dra L., k. 56 korespondencja e-mailowa i sms-owa stron, k.- 57-67, zeznania świadka K. S., k. 69-71- na nośniku , zeznania stron, k. 76-79- na nośniku

Pismem z dnia 29.5.2018r M. S. (2) wezwała I. K. (1) do zapłaty kwoty 4000 zł - bezskutecznie.

dowód: wezwanie –k.8-9

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, które uznał za wiarygodne w całości, tym bardziej, że nie były kwestionowane przez strony. Pozostałe dokumenty załączone do akt , jako nie mające znaczenia w sprawie , nie były brane pod uwagę. Ponadto Sąd oparł swoje ustalenia na zeznaniach świadka K. S. oraz zeznaniach stron, wszystkim dając wiarę w zasadniczej części zeznań , gdzie są ze sobą spójne i zgodne z dokumentami złożonymi do akt i z wiedzą ogólną na temat sposobu kalkulowania kosztów leczenia protetycznego w stomatologii znaną z doświadczenia życiowego i praktyki zawodowej(to, co oczywiste, nie wymaga dowodu – manifestum non eget probatione-powszechna znajomość danego faktu, określana często przez prawników jako notoryjność, powoduje, iż strona bądź uczestnik postępowania nie musi wykazywać dowodów na poparcie oczywistej okoliczności.).

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 22-1 k.c za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Nie ma wątpliwości, że pacjent zawierając umowę o świadczenie zdrowotne, robi to w celu osobistym, ewentualnie rodzinnym, bez związku z działalnością zawodową lub gospodarczą. Może zatem zostać uznany za konsumenta. Pacjent jako strona aktywna dokonuje czynności prawnej poprzez zwrócenie się o udzielenie świadczenia zdrowotnego. Adresatem oświadczenia woli pacjenta jest w tym przypadku przedsiębiorca – prowadzący praktykę medyczną, jako formę działalności gospodarczej.

W stanie prawnym obowiązującym w chwili zawarcia umowy, do relacji konsument – przedsiębiorca stosuje się przepisy umowy o dzieło.

W tym stanie prawnym Sąd uznał, że została zawarta między stronami ustna umowa o dzieło, w której określono zakres, termin wykonania prac, wynagrodzenie za poszczególne etapy wykonanej pracy i uczyniono to przed

przystąpieniem do jej wykonania. Umowa dotyczyła dwóch etapów : chirurgicznego (zlecenie k. 30-31) i protetycznego(zlecenie ,k. 10-11) .Poza sporem pozostawało , że pozwany wpłacił łącznie kwocie 18300,00 zł na poczet wynagrodzenia powoda za etap chirurgiczny i część protetycznego. Spór sprowadzał się natomiast do ustalenia czy powód, ma prawo żądać jeszcze kwoty 4000 zł. W konsekwencji spornym było, czy powód zasadnie domagania się reszty wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Art. 633-643. k.c regulują wzajemne relacje stron umowy o dzieło , i tak:

- art. 643 kc stanowi, że :”Zamawiający obowiązany jest odebrać dzieło, które przyjmujący zamówienie wydaje mu zgodnie ze swym zobowiązaniem.”

- art. 642. k.c Określa sposób i termin zapłaty za wykonane dzieło :”§ 1. W braku odmiennej umowy przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili oddania dzieła.”

- art. 640. k.c zaś stanowi, że :”Jeżeli do wykonania dzieła potrzebne jest współdziałanie zamawiającego, a tego współdziałania brak, przyjmujący zamówienie może wyznaczyć zamawiającemu odpowiedni termin z zagrożeniem, iż po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu będzie uprawniony do odstąpienia od umowy.”

- art. 639.k.c stanowi, że :” Zamawiający nie może odmówić zapłaty wynagrodzenia mimo niewykonania dzieła, jeżeli przyjmujący zamówienie był gotów je wykonać, lecz doznał przeszkody z przyczyn dotyczących zamawiającego. Jednakże w wypadku takim zamawiający może odliczyć to, co przyjmujący zamówienie oszczędził z powodu niewykonania dzieła.”

- art. 633.k.c :”Jeżeli materiałów na wykonanie dzieła dostarcza zamawiający, przyjmujący zamówienie powinien ich użyć w sposób odpowiedni oraz złożyć rachunek i zwrócić niezużyty część.”

- art. 634. k.c, :”Jeżeli materiał dostarczony przez zamawiającego nie nadaje się do prawidłowego wykonania dzieła albo jeżeli zajdą inne okoliczności, które mogą przeszkodzić prawidłowemu wykonaniu, przyjmujący zamówienie powinien niezwłocznie zawiadomić o tym zamawiającego.”

- art. 636. k.c, zaś , że:”§ 1. Jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie.

§ 2. Jeżeli zamawiający sam dostarczył materiału, może on w razie odstąpienia od umowy lub powierzenia wykonania dzieła innej osobie żądać zwrotu materiału i wydania rozpoczętego dzieła.”

- art. 644 k.c.:” Dopóki dzieło nie zostało ukończone, zamawiający może w każdej chwili od umowy odstąpić płacąc umówione wynagrodzenie. Jednakże w wypadku takim zamawiający może odliczyć to, co przyjmujący zamówienie oszczędził z powodu niewykonania dzieła.”

Przechodząc do rozstrzygnięcia zasadniczej kwestii spornej, należy wskazać, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż powód wykonał dzieło w terminie, za zgodą i aprobatą pozwanego, co oznacza, że powód od razu wiedział, ile każdy etap będzie trwał i ile kosztował i godził się na taki koszt. Nadto strony ustaliły prolongatę zapłaty kwoty 4000 zł do końca roku 2017. Po stronie pozwanego była wtedy inicjatywa, żeby jednak doprowadzić do rozliczenia umowy poprzez uiszczenie brakującej kwoty, co wynika jasno z zeznań świadka K. S., jak i stron, a także korespondencji , jednak konsekwentnie od 1.1.2017r odmawiał dokonania zapłaty, podając kolejne preteksty i uciekając się do gróźb.

Należy przyjąć więc ,że powód wykonał umowę i powinien otrzymać całość ustalonego wynagrodzenia, tj. 4.000 zł, którego jednak pozwany nie wpłacił w ustalonym wspólnie czasie.

Pozwany nie zapłacił całego wynagrodzenia zgodnie z ustaleniem umowy, jednocześnie nie wykazując zasadności zgłoszonego zarzutu rozliczenia się do końca w dniu 29.5.2017r, albowiem sam pozwany przyznał w swych zeznaniach przed Sądem, że powód wykonywał prace chirurgiczne i protetyczne ,korony, most, wcześniej implanty. Pozwany jest pielęgniarką, co oznacza , że bardziej niż ktokolwiek spoza kręgu zawodów medycznych, orientuje się, jak stomatolodzy rozliczają prace protetyczne, że liczą za sztukę korony, a w moście liczą też tzw. punkty, które odpowiadają pojedynczej koronie, zliczając całość ,nadto pozwany, jako pielęgniarka wie dobrze, że w aktach są dwa dokumenty „zgody na leczenie” ten chirurgiczny etap z zaleceniami pooperacyjnymi i ten protetyczny- o który toczy się sprawa. Trudno sobie wyobrazić, żeby pielęgniarka tego nie rozróżniała, skoro Sąd ma taką wiedzę z doświadczenia życiowego własnego i bliskich. W końcu leczenie stomatologiczne jest częścią prozy życia człowieka od niemal urodzenia i w zasadzie każdy jest zorientowany w tej kwestii lepiej lub gorzej, ale zna zasady rozliczania takich zleceń. Pozwany nie jest więc wiarygodny w swych zeznaniach, nie wykazał jakie konkretnie wydatki poniósł wobec powoda w związku z każdym etapem- zleceniami leczenia, a które wyliczył na 14.000 zł łącznie, albowiem przedstawione wyliczenie w odpowiedzi na pozew i zeznaniach nie jest logiczne, nie jest jednakowe z zestawieniem zakresu prac protetycznych wykonanych u pozwanego na żuchwie i ich ceny wynikającej choćby z cennika, gdzie też mowa o cenie pojedynczego punktu(korony). Pozwany nie wykazał Sądowi, aby miał umowę na łącznie 14000 zł za protetykę żuchwy, ani żeby to była kwota za całe leczenie żuchwy tj. implanty plus protetyka(6 koron na zębach własnych, 4 na moście związane z implantami oraz 4 wsparte na implantach), / **art. 6.** k c Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne./ Powód , prowadząc praktykę medyczną w zorganizowanej formie, nie ma interesu w tym, aby nie podawać jasno i konkretnie pacjentom cen usług z góry. Ma zaś prawo odstąpić od cennika i skalkulować łączny koszt indywidualnie.

W tej sytuacji, uznając roszczenie powoda za uzasadnione co do wynagrodzenia za wykonane dzieło, w wysokości łącznie 16000 zł za część protetyczną, Sąd na podstawie art. 6, 633,639 i 644 k.c. zasądził kwotę 4.000 zł do tej pory nie zapłaconą powodowi.

Zgodnie z treścią art. 481.kc.” § 1. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. „ . Powód żądał odsetek od 1.1.2018r, do dnia zapłaty, więc Sąd zasądził odsetki od daty zgodnej z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., obciążając pozwanego, jako stronę przegrywającą proces w całości , tj. kwotą 1017, 00 zł tytułem kosztów procesu. Na zasądzoną kwotę składa się: 100 zł opłaty od pozwu, 17 zł – opłata od pełnomocnictwa, 900 zł – wynagrodzenie pełnomocnika.